

Vaarsæd og erstatte den med Majs, men for de første 2—3 Mill. Tønder Byg og Havre vil der ikke være noget i Vejen for, at det kan ske, uden at den dyriske Produktion lider derved. Naar det ærede Medlem endvidere udtalte, at vi ikke havde Sikkerhed for Tilførslerne, mener jeg, at det er ganske urigtigt. Vi har Sikkerhed for Tilførslerne, naar vi blot ikke ved Skibsaftaler og lignende Restriktioner selv skaber Usikkerhed derfor.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Lange) gjorde gældende, at ved Statslagerets Beregninger kunde det godt ske, at man først opførte Kornet som indleveret den sidste Dag i Maaned, skønt det faktisk var indleveret tidligere. Men det er ligegyldigt, der betales samme Pris, enten det er opført for den 30. i Maaned eller efterhaanden, som det kommer ind. Og dette har i Virkeligheden ingen Forbindelse med den Besparelse, der er opnaaet, ved at man er gaaet over til Dagbetaling i Stedet for Maanedsbetaling, for selv om Statslagerindehaverne slet ikke paavirkede Indleveringen, vilde der gennemsnitlig komme lige store Kvanta hver Dag i Maaned, og naar det er Tilfældet, kan det aldrig blive anderledes, end at den første Kalendermaaned kun kan blive en halv Maaned, og det samme vil være Tilfældet med den Maaned, hvori Kornet gaar ud af Lageret, saaledes at Indgangsmaaned og Udgangsmaaned selv for de største Lagre bliver 2 halve Maaneder, der beregnes som 2 hele. Der vil saaledes være en Maaned Besparelse, til Dels vel at mærke paa den dyre Lagerleje, og for smaa Lagres Vedkommende vil det betyde endnu mere, i de fleste Tilfælde det halve af Lagerlejen. Derfor er jeg enig med det ærede Medlem i, at saavel Købmændene som Handelsforeningerne fortjener Paaskønnelse, fordi de til Trods for, at deres Udgifter, Arbejdsudgifter, Kørsels- og Renteudgifter er steget meget stærkt de sidste Aar, efter — det indrømmer jeg — indtrængende Henstillinger gik ind paa denne Ændring i Beregningen. Jeg haaber imidlertid, at det ikke skal stille sig saaledes, at de ligefrem vil have Tab deraf.

Naar det ærede Medlem mente, at den hollandske Vægt ikke vilde faa større Betydning med den Reduktion, der har fundet Sted i Bestemmelserne, ved at man har sat et vist Spillerum fra 114 til 118 for Rug og sat Fradraget ned fra 40 til 30 Øre, maa jeg sige, at jeg ikke deler hans pessimistiske Syn paa dens Virkninger. Jeg tror, at den vil virke paa samme Maade, fordi selve det

psykologiske Moment er lige fuldt til Stede, enten det drejer sig om 30 eller 40 Øre, og jeg vil derfor meget gerne kunne gaa med til at sætte Fradraget til 30 Øre, idet jeg indrømmer, at Kornloven for de vestjydske og i det hele de afsides liggende Egne, hvor man nødvendigvis har maattet dyrke Rug, men aldrig har dyrket den for at anvende den til Brødkorn, hele Tiden har været haard og ogsaa maa føles særlig haard i Aar.

Det har glædet mig at kunne gaa med til den Ændring i Brødkornsadministrationens Sammensætning, hvorefter Antallet af Medlemmer udvides fra 3 til 5, og den ene Repræsentant bliver en handelskyndig Mand, medens den anden bliver en Repræsentant for den landbrugsmæssige Sagkundskab. Derimod har jeg efter at have drøftet Sagen med de paagældende Myndigheder ikke ment at kunne gaa ind paa at sætte en Repræsentant for Handelsstanden ind i hvert Amtsnævn; i saa Fald vilde der nemlig sandsynligvis komme lignende Krav fra andre Sider, hvorved man vilde komme ud for, at Amtsnævnene skulde udvides stærkt. Jeg tror, at det er den bedste Ordning, at Amtsnævnene beholder den nuværende Sammensætning, og jeg tror, at de i saa høj Grad som muligt vil benytte sig af den Sagkundskab, som jeg føler mig overbevist om, at Handelsstanden fremdeles vil stille til Raadighed for Nævnene under Udøvelsen af deres vigtige Hverv.

Naar det ærede Medlem (Lange) ikke var fuldt ud tilfreds med de korte Mellemrum for Noteringerne af Byg til Eksport, maa jeg sige, at naar vi ser paa de store Bevægelser i Prisen, der allerede har fundet Sted i den korte Tid, hvori vi har forhandlet om Kornloven, er det en Fare at fastsætte Noteringerne for 40 Dage forud. Det vil kunne medføre, at der bliver altfor stor Gevinst for Eksporten, saa at Bestemmelserne ikke bliver effektive, men der udføres altfor meget, men det vil ogsaa kunne medføre, at der ingen Fordel bliver, saa at der ingen Eksport foregaar paa et Tidspunkt, hvor der burde være Eksport. Jeg haaber derfor, at det maa lykkes ved Forhandlingerne mellem Kornudvalget og Handelsstandens Repræsentanter, der bliver udnævnt til Noteringsudvalget, at finde en Ordning af denne Sag, der kan tilfredsstille alle Krav.

Overfor det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Frøkjær) skal jeg sluttelig bemærke, at jeg tror ikke, hans Henstilling om at nedsætte den hollandske Vægtgrænse til 112 kan imødekommes. Det ærede Med-